

Vitéz Molnár-Gázsó János
Főkapitány Úrnak
Budapest
Gidófalvy u. 1/b.

Tisztelt Főkapitány Úr, Nemzetes Uram, Kedves János!

Remélem, egyetértesz velem abban, hogy amikor a rendi ágak egyesítésének gondolata felmerült, én a lehetőségeimhez képest mindent megtettem ennek érdekében. Baráti jellegű, bajtársias kapcsolatunk tette lehetővé, hogy ez ügyben összehozzam a közted, mint a Vitézi Rend főkapitánya és a Történelmi Vitézi Rend (TVR) főkapitánya, vitéz Hunyadi László úr között az első előzetes, vitézi rendi ágak egyesítésével kapcsolatos megbeszélést 2011. április 18. napján, Gödöllőn.

A második megbeszélést is én közvetíthettem közöttetek, amikor is v. Hunyadi László főkapitány úr meghívására Veled együtt mentünk Dunakeszire május 13-án.

Már ezen a második megbeszélésen egyértelművé vált, hogy az általad jelzett, számomra máig kérdéseket feltevő Honvédelmi Minisztérium (továbbiakban HM) – támogatottságra, valamint két kisebb rendi ág hozzáad való csatlakozási szándékára való tekintettel a Történelmi Vitézi Rendet és annak főkapitányát nem tekinted egyenrangú, mellérendeltségi viszonyban tárgyaló partnernek. Kérdésemre nem tagadtad, hogy magadat tartod egy a jövőben egyesülő Vitézi Rend HM által egyedül elfogadható főkapitány jelöltjének.

Talán ez is közrejátszott abban, hogy a TVR főkapitánya által szóban és írásban felajánlott együttműködési javaslatot (2011. április 18., május 3., május 13., augusztus 1.) válaszra sem méltattad, jóllehet bizonyos kérdésekben a jelenlétemben egyeztetek meg Dunakeszin. (Erre egyébként az állományodnak küldött tájékoztató leveledben /2011. július 1./ korrekt módon utalsz is).

A HM által 2011. április 19-én négy vitézi ág részére szervezett „egyesülési konferencián” a TVR delegációjának tagjaként voltam jelen, az egyesülési aláírási rendezvényeteken pedig július 29-én a Te meghívásodra a TVR megfigyelőjeként vettem részt v. Hunyadi László főkapitány urunk mellett. Őt a ceremónia lebonyolításával megbízott Dr. Tölli László alezredes úr és Te is meghívtad és megnyitó beszédében az alezredes úr név szerint is üdvözölte.

Ez annál is inkább érdekes volt számomra, mert a Dunakeszin zajlott megbeszélések előtt egy nappal arra kértél telefonon, hogy – mintegy tompítva a helyzet élet – helyetted én közöljem a főkapitányommal, hogy „*Hunyadi László éppoly nem kívánatos személy a HM-ben, mint Várhelyi András,*” akit az egyesülési konferencia előtt három nappal, 2011. április 16-án Te váltottál rendi ágak főkapitányi posztján.

A részleges egyesülés aláírási eseményét magam örömmel vettem, hiszen ezzel is tisztább lett a kép, a Rend szétagoltsága csökkent, még akkor is, ha az általatok „*beolvadó szervezeteknek*” nevezett vitézi csoportok vezetőivel, jelenlegi főkapitány helyetteseiddel kapcsolatban komoly fenntartásaim vannak. Ennek ellenére kívánom, hogy „kalandos” vitézi életútjuk ellenére gond nélkül tudj velük együttműködni.

Az aláírási ceremónia után számomra még nyilvánvalóbbá vált, hogy rövid időn belül a teljes rendi egyesülés megvalósíthatatlan. Ehhez sokkal több idő, előkészítés és mindenekelőtt egymást egyenrangú félnek elfogadó, együttműködő partnerekre lett volna szükség, de a második „főkapitányi megbeszélésen” ilyen hajlandóságot már egyáltalán nem mutattál.

A HM által diktált feszített tempót Te sem értetted, de elfogadtad, hogy az egyesülést a tisztavatásig, 2011. augusztus 20. napjáig fedél alá kell hoznotok. Mint mondtad, ezen az eseményen komoly szerepet szántak az egyesülendő Vitézi Rendnek és Neked, mint a HM által a főkapitányi posztra egyedül elfogadott jelöltnek „*már varrják a tábornoki egyenruhádat*”.

Ilyen előzmények után továbbra is csak a rendi ágak közötti, szövetség jellegű kapcsolat felvételben bízom, amely az egyes ágak önállóságának megtartása mellett bizonyos területeken lehetővé tenné az együttműködést.

A TVR általam vezetett Közép-Magyarország Keleti Törzsszéke – a lehetőségeken belül – továbbra is kész az együttműködésre és a jövőben is gondot fogunk fordítani az általad vezetett rendi ággal való kapcsolattartásra. Ezért is hívtam meg már a tavalyi állománygyűlésünkre a Gödöllőn lakó hadnagyodat, az ideire pedig Pest-megyei törzskapitányodat. Személyesen ismerem őket és hagyományörző, elkötelezett magyarokként nyilvánvalóan közel állunk egymáshoz, ennek ellenére még csak nem is válaszoltak a meghívásomra. Neked is jeleztem szóban majd levélben is, hogy csömöri lakos ügyvezető törzskapitányoddal is együttműködnék, választ erre sem kaptam. Ennek ellenére a Gödöllőn élő, állományotokban lévő vitézekkel a személyes jó viszonyt továbbra is fenntartom, ápolom a kapcsolatot atyai barátommal, volt főszéktartókkal, nyá. helyettes főkapitányokkal. Bajtársias, jó szándékú kapcsolatépítés van kialakulóban jelenlegi főszéktartókkal és egy más területen működő székkapitányokkal is. Emellett – mint jól tudod – hűségesen az eskümhöz és az engem avató vitézi ághoz, törekszem a rendtörténet eseményeinek hiteles megismerésére és objektív (!) értékelésre, az utóbbi időben pedig elsősorban a különböző rendi ágakkal kapcsolatos aktuális események figyelemmel kísérésére.

Jóllehet baráti kapcsolatban vagyok a Te állományodhoz tartozó, velem egy városban lakó vitézekkel, mégis úgy tartom tisztességesnek, hogy soha egyetlen szóval nem próbáltam rávenni egyiküket sem, hogy – esküjét megszegve – lépjen át a Történelmi Vitézi Rendbe. Sőt azt javasoltam, hogy működjünk együtt, de mindenki maradjon abban az ágba, ahol felavatták. Ez viszont az immár Te vezetésed alatt álló rendi ágba, különösen az utóbbi időben egyre feltűnőbb módon nem így történik.

Más rendi ágakból próbáljátok állományotokat bővíteni, és ha ez netán sikerül, mint ahogy pl. egy sértődötten hozzátok átálló dunaújvárosi rendtársunk ügyében történt, akkor ezt honlapotokon nagyított címbetűkkel és „*Kilépett a Történelmi Vitézi Rendből*” címmel sürgősen ország-világ elé tártátok. Egy nektek küldött, kellően ellenőrizetlen jelentés alapján azonnal honlapotokra került a TVR-ellenes „*Megdöbentő a Történelmi Vitézi Rend vitézsége, botrány Győrben!*”, című híradásotok 2011. december 12-én. Még fel sem repült a fácán máris csípőből tüzeltek. Aztán – becsületesekre legyen mondva – már december 16-án megjelent a bocsánatkérő helyreigazítás főkapitány-helyettesetek tollából. Megérte?

Szerinted nincs egy kicsit „pikáns” mellékíze ennek az eljárásnak egy olyan rendi ággal szemben, amelyik már többször – szóban és írásban egyaránt – kinyilvánította a Veletek való együttműködési szándékát? Igaz, erre eddig egyáltalán nem reagáltatok!

(Tudod, ilyenkor felmerül bennem a kérdés, hogy én miért kezeltem diszkréten és nem vertem hozzátok hasonlóan nagydobra, amikor egy '56-os érdemei alapján általam felterjesztett rendtársunk azzal indokolta nekem az elődöd idején hozzátok történt átállását, hogy párttag fia nálatok csak így lehet várományos vitéz.)

Az egyesülési/aláírási ceremóniáton való jelenlétem óta – bízva a két magyarországi rendi ág további közeledésében – megfigyelő, kiváráó álláspontot képviseltem és a törzsszékemet is ilyen szemlélettel vezettem. Azonban az általad vezetett rendi ágnak az egyesülési aláírástok óta, különösen pedig az utóbbi hetekben, napokban kifejtett propaganda és médiatevékenysége arra indított, hogy megírjam ezt a levelet és törzsszékem, rendi ágam egységének megtartása érdekében rendtársaimnak is tudomására hozzam.

Szerintem az az út, amelyet most jártok, nem segíti a rendi ágak közeledését. A stratégiátok úgy tűnik egyre nyilvánvalóbban az, hogy – sajnos félrevezető csúsztatásokat sem tisztázva – törekedtek más rendi ágak, elsősorban a Történelmi Vitézi Rend állományát erodálni, bomlasztani és rendtársainkat – akár egyesével is – magatok mellé állítani. Ez a stratégia egyébként teljes mértékben megfelel annak a célkitűzésnek, amelyet nekem megfogalmaztál már a Dunakeszin zajlott megbeszélés előtt, azaz: ha a TVR egységesen nem egyesül a Te vezetésed alatt álló ággal –, „*Hunyadival vagy Hunyadi nélkül*” – akkor majd a rendtagokat lehet egyesével vagy kisebb csoportokban átléptetni.

A HM-hez fűződő kapcsolataitokat illetően bizonytalanságot keltő, ellentmondó hírekhez juthattak a rendi ágak eseményeit figyelemmel kísérő vitézek. Pedig a további közeledés szempontjából fontos lenne a valós helyzet ismerete ebben a kérdésben is.

Beszélgetéseink során egy erős HM kapcsolatra utalva elmondtad, hogy „*többet jársz a HM-be mint bármikor*” és arra a megállapításomra, hogy Te gyakorlatilag a HM utasításait, elvárásait teljesíted azt válaszoltad, hogy „*igen, de csak azért, mert egyetértek velük*”. Az általad mindig hangsúlyozott HM támogatást látszott igazolni egy 2011. szeptember 16. napján kelt, a TVR főkapitányának és a Habsburg-ágnak is megküldött HM-levél, melyet – mint kiderült – dr. Töll László alezredes úr távollétében íratott alá valaki (?) a rendi ügyekben állítólag nem tájékozott helyettesével, Maruzs Roland őrnagy úrral. A levélben arról nyilatkoznak, hogy a HM Társadalmi Kapcsolatok és Hadisírgondozó Hivatal az általad képviselt Vitézi Rendet „*tekinti kizárólagos partnerének*”, sőt vitézi ügyekben a HM-hez kizárólag csak rajtad keresztül lehet fordulni.

A Habsburg-ág felháborodott reakciójára viszont dr. Töll László alezredes úr 2011. októberében azt válaszolta, hogy „*az egyesülési folyamat során a HM egyik rendi ágat sem részesíti előnyben*” és ennek megfelelően „*a Molnár-Gázsó úr által vezetett egyesület sem került egyedi vagy akár kivételezett pozícióba*.”

Egy másik ügy kapcsán dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter úr közli 2011. december 16-án kelt levelében, hogy „*a HM a jelenlegi vitézi szervezetek egyikét sem részesíti előnyben, nem kezeli kiemelten...*”, illetve „*Alláspontunkat többször egyértelműen és világosan a szervezetek tudomására hoztuk...*”.

Ugyanezen ügy kapcsán Te magad írod 2011. december 30-án, hogy „*a HM és az általam képviselt Vitézi Rend között nincs élő, szerződéses kapcsolat.*”

Ezek a kijelentések azonban nagyon nincsenek összhangban az általad korábban nekem elmondottakkal, nevezetesen az erős, támogató HM kapcsolataitokra és a HM elvárásokra utaló kijelentéseiddel. E kapcsolatokat kérésem ellenére – diszkrécióra hivatkozva – sosem nevezted meg és a fentiek alapján talán túlértékelted őket. Mindenesetre a rendi ágak közeledése szempontjából jó lenne, ha a HM a különböző rendi ágakat valóban egyenrangú partnerekként kezelné és ebben az ügyben tisztán láthatnánk

Durva és félrevezető csúsztatásnak tartom, hogy magatokra vonatkozóan a lehető legszélesebb körben következetesen használjátok az „*egyesült vitézi rend*” elnevezést, pl. a honlapotokon, a Szentkorona Rádióban, újságcikkekben és nem utolsósorban szóbeli suttagó és kevésbé suttagó szóbeli propagandátokban. Mind az Anyaországban mind külhonban, kiemelten Erdélyben és az USA-ban.

E szóhasználatot kezdetben a rendi eseményeket pontatlanul közlő és egymásnak átadó sajtóorgánumok indították el. Az aláírási ceremóniátok után pl. a www.honvedelem.hu honlapon „*Egyesültek és megállapodtak a vitézi rendek*” című írás jelent meg, a Magyar Polgár Infó, a Magyar Nemzet és az erdélyi Háromszék napilap pedig „*HM-zászló alatt egyesültek a vitézi rendek*” címmel tájékoztattott, miszerint „*a három legnagyobb magyarországi vitézi rend*” írt alá egyesülési megállapodást. Ráadásul az érintett rendi ágakat a Kormányportál is „*legnagyobb Magyarországi Vitézi Rendek*” -nek nevezte.

A honvedelem.hu honlap nyilván nem szándékosan csúsztató, de mégis félrevezető cikkét azonban a tényeknek megfelelő helyesbítés nélkül adták tovább pl. a honlapotokon és innentől kezdve nem korrekt a dolog. Még saját állományotokat is megtévesztitek, amikor egyesült vitézi rendről beszéltek pl. a Szent Jobb körmenet meghívójában, a vitézavatásokról adott beszámolótokban vagy a hazai, székelyföldi vagy USA-béli vitézeknek adott tájékoztatásaitokban stb.

Nemzetes Uram, Te tudod a legjobban, hogy a valóban hazai bejegyzésű, nagy rendi ágakhoz képest (TVR és VR) két kisebb létszámú rendi csoport csatlakozott a dr. Várhelyi András leváltása óta vezetésed alatt álló rendi ághoz. Egy hazai bejegyzésű „vitézi alapítvány” és egy Romániában bejegyzett „furcsa” szerveződésű csoport, a Vitézi Rendben sosemvolt koronatanáccsal és tartományi kormányzóval.

Szó sincs tehát „*három legnagyobb magyarországi vitézi rendről*”, még kevésbé „*egyesült vitézi rendről*”. Az igazság az, hogy ma is három jelentős, önállóan működő vitézi rendi ág és nem vitézi rend (!!!!) működik; ebből kettő, az általad vezetett Vitézi Rend és a v. Hunyadi László főkapitány úr által vezetett Történelmi Vitézi Rend társadalmi szervezetként is be van jegyezve Magyarországon, míg a Habsburg-ág külhoni bejegyzésű. Ez a jelenlegi száraz tény, amely azonban nem zárja ki – az elsősorban a hazai ágak közötti – a sokunk által óhajtott, minden oldalról korrekt, bajtársias közeledést.

Ehhez az is hozzátartozna, hogy USA-béli törzsszéketek tényszerűen tájékoztassa az ottani vitézeket a hazai helyzetről. Újságjukban a HM-beli egyesülési konferencia után ugyanis azt közölték, hogy az egyesüléstől a „*v. Hunyadi által vezetett csoport egyelőre elhatárolta magát*”. Ez akkor sem volt igaz és ma sem igaz. Ezért 2011. május 18-án, Neked írt levelemben – v. Hunyadi László úr egyetértésével – arra kértelek, hogy intézkedj a

helyesbítést illetően. Bár erre korábban (Dunakeszin) szóban ígéretet tettél nekünk, a helyesbítés nem történt meg és kérésem ellenére nem kaptam Tőled választ. Sőt az említett lap (Vitézi Híradó) 2011. októberi számában már az jelent meg, hogy „*egy Magyarországon működő vitézi csoportosulás megtagadta az együttműködést*”. Azt hiszem így elég nehéz bajtársias kapcsolatokat ápolni.

Ugyanígy rendkívül visszatetszőnek tartom az egységes vitézi rendet hirdető székelyföldi „ismeretterjesztő akciótokat”. Ennek eredményeként jelenhetett meg 2011 novemberében a Székely Újságban az a székely vitézek között bomlasztó, „*Egyetlen Vitézi Rend létezik*” című cikk, amelyben a tartományi kormányzó rangot hozzád állása előtt magának kreáló v. Vad László, jelenlegi főkapitány-helyettesed nyilatkozott. Meglehetősen átlátszó célja a Történelmi Vitézi Rend állományához tartozó székely rendtársaink hozzátok történő átcsábítása volt. Ahhoz az „*egyetlen vitézi rendhez*”... amelyhez „*bárki egyénileg is csatlakozhat, függetlenül attól, hogy melyik ágazatban volt felavatva*”. A szomorú az, hogy a Te utasításodra hivatkozott: „*Főkapitányunk, vitéz Molnár-Gazsó János megbízásából tolmácsolom a vitézeknek, hogy minden tisztségviselő megtarthatja beosztását, szükség van vezetőkre, illetve minden egyes vitézre*”.

Mindezt közvetítette az a v. Vad László, aki immár a negyedik vitézi ágban – egyre magasabb beosztásokban – tűnik fel, és aki számára szerintem nem újdonság a bomlasztás. Hiszen amikor még „Habsburg szolgálatban állt” engem is megpróbált a mellékük való átállásra rábírn.

Kedves Nemzetes Uram! Minthogy ritkán szánom magam levélíráásra, feltehetően sosem került volna papírra, amit eddig leírtam, ha legutóbbi „tagtoborzó akciótok” nem veri ki nálam a biztosítékot.

Mégis hogyan képzelitek, hogy egyértelműen a vezetésed alatt álló Vitézi Rendhez köthető e-mailekkel (level@vitezirend.com, defemi@t-online.hu, deakarpad1957@freemail.hu) a Történelmi Vitézi Rend tisztségviselőit is egyesével „levadásztátok” és az erdélyihez hasonló módon megpróbáljátok átcsábítani őket a saját rendi ágatokba? Nem ismerős a szöveg Erdélyből? „...várjuk vissza más vitézi csoportokból vitézeinket az egységes Rendbe, mely visszatérés esetén semmilyen retorzióval nem kell számolnia senkinek sőt, mindenki megtarthatja vitézi rangját, beosztását!” Január 6-a óta már hadnagyi, székkapitányi, sőt törzskapitányi szintről kapom a felháborodott jelentéseket a tisztségviselőinknek feltehetően országosan szétküldött „Egyesülés” című leveletekről, mely így kezdődik: „...végre valahára meg tudtuk mutatni a nagyvilágnak, hogy egységes a Vitézi Rend!” De már a következő sor ellentmond az előzőnek: „sajnos vannak még olyan vitézi szervezetek, melyek nem tértek vissza...”

Hogy ki az, aki visszatérhet, arról oldalakon keresztül lehetne írni. Ha valaki tájékozott a Vitézi Rend történetét illetően és próbál tárgyilagos lenni (!!!), akkor nem tagadhatja, hogy éppen az általa vezetett rendi ág kialakulása és az évek során történő megerősödése vezethető vissza egy 1997-ben történt rendi szakadásra – az én olvasatomban dezertálásra – , finomabban fogalmazva az egységes Vitézi Rendből való csoportos kilépésre. A szakadás után az abban döntő szerepet játszó elődöd, v. Bercsényi Miklós, majd az őt követő elnök-főkapitány dr. v. (?) Várhelyi András – sokak szerint máig vitatható jogi lépésekkel – meg tudták szerezni a korábban egységes Vitézi Rend 4227. sorszámú cégbejegyzését, melyre való hivatkozással társadalmi szervezetek működését – szintén sokak szerint vitathatóan – 1992-ig vezetitek vissza. Annak ellenére, hogy az viszont vitathatatlan, hogy ezt az 1992-ben, az

1989. évi II. törvény alapján bejegyzett cégbejegyzést a néhai v. Radnóczy Antal és v. József Árpád – hajdani főkapitányaink – vezette delegáció, Göncz Árpád akkori államelnökkel folytatott tárgyalása tette lehetővé, és ehhez a bejegyzéshez a ti kivált rendi ágatok vezetőinek köze nem volt. (Ugyanis v. Bercsényi országos törzskapitányként nem volt a delegáció tagja, Várhelyi pedig csak évekkel később lett a Vitézi Rend Nemzetvédelmi Tagozatának (!) tagja.)

Ettől függetlenül visszatérni csak az tud, aki elment, kivált, elszakadt valahonnan. A ma Történelmi Vitézi Rend néven működő, a külhonban újraszervezett Vitézi Rend működését egyenes ágon folytató rendi ág soha nem vált ki sehonnan. A Rend külhoni újra szervezése óta folyamatosan működő Vitézi Széke van és tagjainak döntő többsége sosem volt a ti állományokban. Vagy még hajdan a valóban egységes Vitézi Rendben, 1997 előtt avatták őket, vagy az után, néhai v. Radnóczy Antal vagy v. Hunyadi László úr főkapitánysága alatt. Így vissza sem térhetnek hozzátok, legfeljebb a Szent Koronára tett esküjüket megszegve dezertálhatnak.

Más megítélés alá esik persze, ha valakit igazolhatóan félrevezettek, becsaptak netán megszaroltak (pl. családi elvárásokkal) és úgy került egy olyan rendi ágba melynek működésével később esetleg nem ért egyet. Csak ebben az esetben tudok rendi ágak közötti átlépést elfogadni. Beszélgetéseink során a kilépésekről, átlépésekről alkotott véleményemet előttem sem nem rejtettem véka alá. A Vitézi Rend bármelyik ágába való felvételi kérelem komoly, körültekintő döntést, a felterjesztők részéről pedig korrekt, részletes tájékoztatást igényel. A felvétel a Szent Koronára tett esküvel jár, aminek következménye hűség és elkötelezett szolgálat kell legyen. A kimondott szó – hát még az eskü – kilőtt nyíl, ezért minden rendtag felelős azért, hogy körültekintően, megfelelő rendi ismeretek birtokában kérje felvételét. Ha netán nem úgy alakultak a rendi ügyek, ahogy ő helyesnek tartja, akkor lehetősége van a visszavonulásra, hátr lépésre, de nem az átlépésre, kilépésre.

E nélkül is lehetséges – mint Gödöllőn – a bajtársias együttműködés a különböző rendi ágak tagjai között, hiszen a köztük lévő nyilvánvaló – működési, felépítési, stb. – különbségek ellenére valamennyien a Kormányzó Úr által életre hívott Vitézi Rend hagyományaira és szellemiségére hivatkozva működnek. Ha a rendi ágak nem ellenfelet, riválist, hanem egymás függetlenségét tiszteletben tartó, mellérendeltségi alapon tevékenykedő lehetséges partnert látnának egymásban, akkor lenne esély az egymás mellett emelt fővel történő megjelenésre. Együttműködő, bajtársias viszony kialakítására, amely alapos és felelősségteljes egyeztető tárgyalások után talán elvezethetne pl. egy Vitézi Szövetséghez is mely a jövőben a további egyesülési folyamat alapját képezhetné.

Ehhez azonban elengedhetetlen lenne, hogy egy másik rendi ág állományának burkolt vagy nyílt bomlasztása és valamennyi egymás elleni jogi eljárás (pl. a vitézi rend szóösszetétellel vagy a vitézi jelvény használatával, levédésével kapcsolatos eljárások) legalább a hazai rendi ágak részéről megszüntessenek (!!), és hogy a két hazai ág között az együttműködési megállapodást illetően részletekről is fogadókészség mutatkozzék. Szerintem azonban mostani stratégiátok, hazai és erdélyi „tagtoborzásokat”, ezen belül az engem közvetlenül érintő, törzsszéki tisztségviselőimnek hozzátok való átállítási kísérlete jelenleg nem ebbe az irányba hatnak.

Ennek ellenére továbbra is reménykedem a közeledésben és abban, hogy – mint dr. Töll László alezredes úr mondta – egyesülési aláírástok csak a „*további egyesülési folyamat kezdete*”.

Ezért is fejezem be leveletem azzal a mottóval, melyet vitézzé avatásom óta szóban és írásban egyaránt hangoztatok, vallok:

„Bármelyik vitézi ágban avatták is, rendtársamnak tekintek minden olyan vitézt, aki jogosan és hitelesen viseli a vitézi jelvényt!”

Ennek az álláspontnak azonban kölcsönösnek kellene lennie és remélem, hogy amennyiben Te is hajlasz erre, akkor jó szándékkal és nem ellenségeskedésnek minősítve gondolod át az általam írottakat. Meggyőződésem, hogy mint rendi ágad főkapitánya az állományodhoz tartozó, egységet óhajtó, hiteles vitézekre támaszkodva magad is hatékonyan tudnád elősegíteni a közeledést!

Ebben bízva megbecsüléssel és barátsággal üdvözöllek, kívánok eredményes és amennyire csak lehetséges békés és boldog új esztendőt!

Gödöllő, 2012. január 18.

Dr. vitéz Bucsy László
törzskapitány
Történelmi Vitézi Rend
Közép-Magyarország
Keleti Törzsszék